

# РЕШЕНИЕ

№ 188

гр. Пловдив, 20.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов  
Членове: Иван Хр. Ранчев  
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова  
в присъствието на прокурора Светлозар М. Лазаров  
като разглежда докладваното от И. Хр. Ранчев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225000600345 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава двадесет и първа от НПК.

С Присъда № 43/07.07.2022 г. по НОХД № 129/2022 г. на Пловдивския окръжен съд подсъдимият И. Н. Я. е признат за **ВИНОВЕН** в това, че на 20.11.2020 г. в гр. \* е прокарал в обращение подправени парични знаци – 4 броя неистински банкноти с номинал от 100 лева и сериен № А\*, като е знаел, че са подправени, поради което и на основание чл. 244, ал. 1, предл. 1, вр. чл. 54 от НК е **ОСЪДЕН** на **ДВЕ ГОДИНИ** и **ОСЕМ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК е **ОТЛОЖЕНО** изпълнението на така наложеното на подсъдимия И. Н. Я. наказание **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА** с изпитателен срок от **ЧЕТИРИ ГОДИНИ**, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 59, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 от НК е **ПРИСПАДНАТО** от така наложеното на подсъдимия И. Н. Я. наказание времето, през което е бил

задържан по реда на ЗМВР, на 04.12.2020 г. и по чл. 62, ал. 2 от НПК, считано от 05.12.2020 г. до 08.12.2020 г.

Съдът се е произнесъл и по въпроса за веществените доказателства по делото, като е постановил след влизане на присъдата в сила - 6 бр. неистински банкноти с номинал 100 лева със сериен № \*, да бъдат унищожени; 2 бр. парочистачки „“ да бъдат върнати на управителя на търговския обект \*, ул. „\* № 3; 1 бр. яке, сиво-бяло, шарено; 1 бр. маскировъчна шапка; 1 бр. блуза; 1 бр. анцуг и 2 бр. тетрадки, намиращи се на съхранение при домакин на отдел „\*“ при ОДМВР \*, иззети при претърсване от 04.12.2020 г. да бъдат върнати на подсъдимия И. Н. Я. след влизане на присъдата в сила; 1 бр. флаш памет със записи от видеокамера и 1 бр. ръкописна бележка, иззета при обиск на И. Н. Я. от 04.12.2020 г. да останат приложени по делото.

На основание чл.189, ал.3 НПК подс. И. Н. Я. е осъден да заплати направените по делото разноски от досъдебното производство по сметка на ОД на МВР гр. \* в размер на 480,60 лв.

В жалбата на подсъдимия се изтъкват доводи за незаконосъобразност, неправилност и несправедливост на постановената присъда в наказателно-осъдителната ѝ част. Поставя се акцент върху несъобразяването от страна на съда с липсата на достатъчно доказателства за престъплението по чл. 244, ал.1, пр.1 от НК, като се иска отмяна на присъдата и постановяването на нова оправдателна такава.

Алтернативно се иска, заради допуснати съществени процесуални нарушения, делото да се върне за ново разглеждане на първоинстанционния съд или изменение на присъдата с прилагане на закон за по-леко наказание, да бъде освободен от наказателна отговорност или да се намали наложеното наказание.

Окръжна прокуратура – Пловдив не е взела отношение по подадената въззивна жалба.

В представеното пространно допълнение към въззивната жалба се акцентира на няколко основни момента. На първо място, жалбоподателят счита по делото за недоказано да е знаел преди да извърши покупката на 20.11.2020 г. в магазин \*, че използваните банкноти са неистински. Обяснява, че преди това е продал велосипеда си за сумата от 1500 лв., като е използвал

дадените му банкноти. Едва впоследствие е разбрал, че е жертва на измама, защото банкнотите са неистински, като си е подготвил две листчета с данни за приликите и разликите в техните белези с истинските банкноти. Не се обърнал към БНБ, защото сметнал, че е безпредметно. Помолил баба си да върне вместо него закупените парочистачки в същия магазин, защото имал преди това конфликт с охранители от друг магазин на същата верига, като целта му не е била да си върне парите, а защото с брат му са високи на ръст и не могат да ги използват по предназначение. Твърди, че са недостоверни, дадените показания от полицейския служител Г. М., както и резултатите от изготвените последователно протоколи за обиск по ЗМВР и по НПК, които са в нарушение на процесуалните изисквания, като това не е било съобразено от окръжния съд в мотивите към присъдата.

На второ място, счита, че не са били съобразени от съда, допуснатите на досъдебното производство нарушения на процесуалните правила. Посочва, че без мотиви са били отхвърлени доказателствените му искания от наблюдаващия прокурор от ОП – Пловдив. Сочи, че е подал жалба в прокуратурата срещу действията на полицейските служители, които са водили предварителната проверка и разследването по случая, като по образуваните преписки, други двама наблюдаващи прокурори са нарушили служебните си задължения и са възпрепятствали правосъдието. Твърди, че при извършеното претърсване и изземване в дома му, поемните лица - Л. Т. и Б. Т. не са присъствали изцяло, а само за 5 минути и са си тръгнали, като са подписали протокола без да го прочетат. По отношение на проведеното разпознаване от страна на св. Г. Г., намира същото за опорочено, защото не е следвало да бъде разпознаван по снимки, тъй като е бил на разположение на полицейските органи. Изразява съмнение за достоверността на резултатите му, тъй като в момента на покупката от магазина е бил с шапка и защитна маска, като свидетелката не би могла да го разпознае по посочените в разпита й белези. Възразява, че не са били приобщени от съда всички материали от прокурорските преписки за проверка на действията на полицейските служители за воденото срещу него досъдебно производство, защото са приети за неотнормими към предмета на делото, с което е ограничено правото му на защита. Намира, че съдът е допуснал съществено процесуално нарушение във връзка с изготвянето на протокола от проведеното съдебно заседание на 07.07.2022 г., защото не е изготвен на същия ден, а е бил

съставен и подписан с 11 дни закъснение – на 18.07.2022 г. Въпреки поисканото от него поправяне на протокола, съдът незаконосъобразно с определение от 22.07.2022 г. е отхвърлил молбата му като неоснователна. Приложил е заверени от него копия от протокол за доброволно предаване, опис, обяснения, сравнителен материал, разписки, молби, жалби, заявление до ОП – Пловдив и ВСС -София и др.

Във връзка с доводите на подсъдимия Я. във въззивната му жалба, настоящият състав проведе съдебно следствие, като преразпита свидетелите Г. Г. и И. В. и допусна до разпит като свидетели Л. Т. и Б. Т., приобщи изцяло и представените от него допълнителни писмени доказателства.

По отправеното от подсъдимия искане за поправка и допълване на протокол № 431 от проведеното на 10.11.2022 г. съдебно заседание, същото беше оставено без уважение по предвидения ред в чл.312, ал.1 и ал.2 от НПК последователно с Разпореждане № 378 от 21.11.2022 г. на председателя на съдебния състав и Определение № 438/22.11.2022 г. за потвърждаването му от целия въззивен състав.

Представителят на АП - Пловдив изразява становище, че подадената жалба е неоснователна и предлага присъдата да бъде потвърдена, като обоснована, законосъобразна и справедлива.

Подсъдимият Я. се явява лично и заявява, че поддържа въззивната жалба по изложените в нея съображения за липсата на достатъчно доказателства за наличието на умисъл от негова страна по време на извършване на деянието, тъй като тогава не е бил запознат с обстоятелството, че използваните банкноти са неистински. Затова моли съда да го оправдае по повдигнатото обвинение.

Апелативният съд, след като изслуша становищата на страните и се запозна с материалите по делото, намира за установено следното:

Въззивната жалба на подсъдимия е неоснователна.

Делото е било образувано пред Окръжен съд – Пловдив по внесен обвинителен акт срещу подс. И. Н. Я. за извършено престъпление по чл.244, ал.1, пр.1 от НК, понеже на 20.11.2020 г. в гр. \* е прокарал в обращение подправени парични знаци – 4 броя неистински банкноти с номинал от 100 лева и сериен №\*, като е знаел, че са подправени.

Окръжният съд е приел за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият И. Я. към 20.11.2020 г. разполагал с шест броя неистински банкноти с номинал от по 100 лева, всяка от тях с еднакъв сериен № \*, с

които се сдобил по неустановен начин. Подправеността на тези банкноти се изразявала в отпечатването им на един и същ цветен лазерен принтер върху бяла целулозна хартия. По тях липсвали характерните за истинските парични знаци защитни елементи, като релефен печат, воден знак, осигурителна нишка, микротекст и флуоресценция. Антикопирната ивица, метализираната лента била изрязана от оригинални банкноти с номинал 10 лева и залепена върху инкриминираните парични знаци, така че да им предаде вид на банкноти с номинал 100 лева. Размерът на шестте броя подправени парични знаци бил 141x78 мм и зелен цвят, за разлика от оригиналните банкноти, чийто размер бил 141,5x79 мм, като те се отпечатвали върху специално изработена хартия от 100 % памук.

За разграничаване на подправените парични знаци от истинските подс. Я. държал в себе си листче, на което бил записал следните характеристики: „дължина 14.1 см, ширина 7,9 см от холограмния стикер до края на банкнотата е 5 мм разстоянието. От другата страна е 6 мм (БНБ) 100 лв.“

Подсъдимият Я. решил да прокара в обращение подправените банкноти, като закупи с тях стоки от търговски обект. Той възнамерявал да избере такива стоки, които позволяват връщането им в определен срок, срещу което ще получи от търговския обект вече истински пари, представляващи себестойността на върнатите вещи. В изпълнение на това си решение на 20.11.2020 г. подс. Я. отишъл в магазин \*, находящ се в гр. \* на ул. „\*“ № 3 и избрал сред стоките два броя кварцови печки марка „\*“ и две парочистачки марка „\*“ / „\*“ /, както и киви 0,946 кг, всички стоки на обща стойност 342,87 лв. За тези стоки той заплатил на касата с четири броя неистински парични знаци, описани по-горе, всяка от тях с номинал от по 100 лева и със сериен № \*. По същото време на касата на работа била св. Г. Г., за която това бил първият ѝ работен ден. Тя обслужила подсъдимия, използвайки на касата акаунта на Д. М., която била неин учител. Г. прибрала банкнотите, предоставени ѝ от подс. Я. в касата, без да ги провери на лампа - детектор за фалшиви банкноти. Тъй като била с ръкавици, свидетелката не опипала банкнотите за релеф, нито забелязала еднакъв им номер. След като маркирала стоките и получила банкнотите за цената им, тя върнала на подс. Я. рестото. За покупката му издала касов бон, срещу който стоките, с изключение на хранителните продукти, можело да бъдат върнати в 30-дневен срок.

След приключване на работния ден касиерката Г. отчетла оборота на заместник управителя на търговския обект. При отчитане на оборота на магазина за деня било установено, че сред банкнотите има четири фалшиви от по 100 лв., които били с един и същ сериен номер. За случая бил подаден сигнал в отдел \* при ОДМВР гр. \* от управителя на обекта - св. И. В., и било образувано досъдебно производство № 566/2020 г.

В изпълнение на плана си няколко дни след това, на 04.12.2020 г. подс. Я. заедно с баба си П. С. С. се отправили към същия магазин \*, в гр. \* на ул. „\*“ № 3. В магазина влязла единствено С., а подс. Я. останал да я чака отвън. В магазина С. показала касовата бележка и закупените от подсъдимия по-

рано две парочистачки „\*“ / „\*“/ и казала, че иска да ги върне. Докато С. чакала да получи сумата срещу върнатите вещи, от управата на магазина се свързали с полицията и на място пристигнали полицейските служители К. и Г. М.. К. влязъл в магазина, а св. М. останал отвън. Когато К. и С. излезли пред магазина, бабата посочила внука си, чието присъствие вече било забелязано от св. М.. Подсъдимият Я. се насочил към тях, след което св. М. го поканил да ги придружи до \*. В сградата на полицията М. пристъпил към извършване на личен обиск на подс. Я. по ЗМВР, поради задържането му за 24 часа. При обиска свидетелят установил, че в портфейла на подсъдимия се намират две банкноти от по 100 лв. с идентични номера като тези, предадени от служителите на магазина. М. веднага сигнализирал разследващ полицай, след което от разследващ орган бил извършен обиск в неотложен случай по реда на НПК. При този обиск от подсъдимия били иззети двата броя банкноти с номинал 100 лв. и № \* и 1 бр. листче с горепосочения ръкописен текст.

Гореизложената фактическа обстановка, обосновано е приета за установена по несъмнен и безспорен начин от показанията на свидетелите – Г. Г., И. В. и Г. М., както и от събраните по делото писмени и веществени доказателства.

Правилно са възприети с доверие показанията на св. Г. Г., в което се убеди лично и въззивният състав при нейния преразпит в съдебно заседание. От нейния разказ се установява, че тя е обслужила подсъдимия Я. в пиков час на инкриминираната дата, поради което не е успяла да различи представените от него за закупените стоки неистински парични знаци. Поради липсата на спомен от изминалия период от време, съдът е приобщил, чрез прочитане нейните показания от досъдебното производство за вида и стойността на стоките, за които е било заплатено с общо 400 лв. В тези показания св. Г. е посочила стойността на закупените стоки с инкриминираните банкноти, възлизаща на общо 342,87 лв., както и точния им вид - кварцова печка марка „\*“, две парочистачки марка „\*“ и киви 0,946 кг. Безспорно в показанията си пред съда св. Г. е посочила закупуването само на един брой кварцова печка, но тази неточност не би могла да повлияе на достоверността на нейните показания. Този въпрос е уточнен от свидетелката, която описва, че е маркирала закупените стоки и има издадената касова бележка, приобщена към писмените доказателства по делото. В последната е установено по безспорен начин, че на същата дата са закупени горепосочените стоки и за каква сума, при прокарването в обращение на неистинските парични знаци. Свидетелката е посочила, че е боравила с профила на обучаващата я колежка Д. М., което отново се установява от приложената по делото касова бележка.

Останалите нейни показания по отношение на посочените външни белези на извършителя, по които е разпознала подсъдимия, не са били приобщени по реда на чл. 281 от НПК и не са използвани от първостепенния съд. Пред въззивната инстанция, обаче св. Г. е категорична, че купувачът тогава е бил с маска, късо подстриган, висок, слаб и след като са й показали впоследствие пред полицията снимки, тя веднага го е разпознала. Посочва, че е видяла за първи път подсъдимия в съда, като заявява, че той прилича на човека от снимката, който е разпознала по снимки в полицията.

Възраженията на подсъдимия по-скоро касаят обстоятелството, че извършителят е носел към този момент маска, която не позволява пълноценно идентифициране и разпознаването му по снимки, като е следвало това да стане на живо, тъй като тогава е бил задържан. Преценката по какъв ред да се извърши разпознаването е въпрос на преценка на разследващите органи и не води автоматично до заключение за опорочаване на процесуално-следственото действие. Въпреки това, напълно резонно е преценено, че съставеният с участието на св. Г. протокол за разпознаване на лица, не може да бъде годно доказателствено средство в настоящото производство, тъй като в него липсват подписи на присъствалите при извършването му поемни лица, каквото е императивното изискване на разпоредбата на чл. 129, ал.2, вр. чл.236, ал.6 от НПК. Още повече и след като от показанията на свидетелката, както и от записа на охранителната камера е установено, че лицето с подправените парични знаци на инкриминираната дата е било със защитна маска, което ограничава възможността да се посочат неговите отличителни външни белези, за да бъде успешно разпознато. Затова и възражението за липсата на проведено разпознаване с лично представяне на живо на заподозряното лице, а не по снимки, няма пряко отношение към доказателствена съвкупност, след като от така съставения протокол за разпознаване не могат да се направят правни изводи. При тази хипотеза остава като допустимо доказателствено средство, провеждането на разпит като свидетел на разпознаващото лице – св. Г., която дава по спомен в показанията си неговите сравнително по-обща белези, описани малко по-нагоре за прическа, ръст, фигура и др., за да може да бъде разпознато, оприличавайки го на подсъдимия в съдебната зала. Поради тези причини и нейните показания в тази насока не са достатъчно убедителни и следва да се вземат предвид останалите доказателства.

От важно значение за изясняване на фактическата обстановка по случая се явяват и показанията на св. И. В., който тогава е бил управител на търговския обект и потвърждава, разказаното от св. Г.. Пред окръжния съд свидетелят е заявил, че макар и да не си спомня името на касиерката, с категоричност това е бил първия ѝ работен ден, когато тя е била обучавана от друг служител в магазина. Описва, че закупуваната стока е била специфична и нехарактерна за обекта, тъй като не е хранителна и до момента на продажбата ѝ през деня не е имало други покупки на такава стока. Последното е позволило на служителите от магазина да се ориентират кога са постъпили неистинските парични средства от продажбата в касата на магазина. Свидетелят В. разказва и за появилата се няколко дни след случая в магазина възрастна жена, която е поискала да върне част от закупените вещи с неистинските пари. Неговите показания се потвърждават и от приобщения по делото като писмено доказателство – документ за заприхождаване преди това в търговския обект на наличните три броя от този вид парочистачки /л. 87 от ДП/. Според касовата бележка, на инкриминираната дата са били закупени от извършителя на престъплението наведнъж на два броя от тях, което също е спомогнало да се индивидуализира конкретната, нетипична за деня покупка така, както се сочи от свидетеля. Той разказва допълнително и

затова, че е сигнализирал полицията за явилата се жена в магазина и носените от нея стоки, които е поискала да върне и как впоследствие пред служебния вход на магазина я е чакал нейният внук. Последното се установява и от показанията на полицейския служител – св. М., който след получаването на сигнала, веднага е отишъл до магазина и е останал отпред, като е забелязал чакащото там лице, установено по-късно като подсъдимия – внук на явилата се възрастна жена. Важен момент, който е съобразен от съда е обстоятелството, че в съдебно заседание св. В. изрично е обяснил, че не може да разпознае лицето от видеозаписа на камерите от магазина, което е закупило вещите, но разпознава лицето, което е чакало възрастната жена пред обекта, като подсъдимия в залата.

В тази връзка пред въззивната инстанция той допълни показанията си - по отношение на това, че продавачката е била Г., която е в залата и е била обучавана от неговата заместничка; за спецификата на закупените вещи, които са били рядък артикул в магазина; за предоставянето от него на записите от видеокамерите на полицията на магнитен носител и разминаването на часа с този на касите; за това, че на видеозаписа са констатирани, че извършителят е обикалял около 1 час, докато е чакал удобния момент, когато касиерката остава сама, за да извърши покупката; за специфичните изисквания към касиерите да бъдат с ръкавици и да проверяват с уве - лампи банкнотите, но това не е било спазено, защото това е бил за нея първи работен ден и др. По повод на констатираните дребни разминавания се наложи прочитането на предходните показания на св. В. - на основание чл.281, ал.1, т.2, пр.2 от НПК по НОХД № 129/2022 г. на л. 80, гръб, и след разясняването разпоредбата на чл.281, ал.7 от НПК, на основание чл.281, ал.5, вр. ал.1, т.1 от НПК и тези на л. 83 - 84 от ДП, които същият ги потвърди.

От показанията на св. М. се потвърждава разказаното от св. В., за това, че в магазина се е появила възрастна жена, която е поискала да върне закупените преди това уреди от нейния внук, предадени впоследствие с протокол за доброволно предаване, съответстващи на придобитите такива с неистински пари. Поради тази причина полицейският служител е отишъл веднага до магазина, пред който жената е била чакана от подсъдимия. Описва и как след установяването на самоличността му, същият е бил отведен в сградата на икономическа полиция, където му е бил извършен обиск по ЗМВР и обиск по НПК.

Пред въззивната инстанция бяха допуснати до разпит като свидетели поемните лица, присъствали при извършеното впоследствие претърсване и изземване в жилището на подс. Я.. Свидетелите Б. Т. и Л. Т. посочват, че са присъствали от началото до края на проведеното от полицията претърсване в дома на подс. Я., като са били уведомени, че се търсят фалшиви пари, но такива не са били открити. Иззети са били някакви дрехи, но не помнят подробности, поради изминалия период от време. При предявяването на протокола за претърсване и изземване потвърждават, че положените подписи са техните.

Разпитаната на досъдебното производство П. С., законосъобразно е била



заличена от списъка със свидетелите, защото се е възползвала от възможността по чл. 119 от НПК, като възходящ родственик на подсъдимия да откаже да дава показания, които биха го уличили в престъпление.

Въпреки това, доказателствена стойност запазва изготвеният на досъдебното производство с нейно участие протокол за доброволно предаване на два броя електрически уреди за почистване в разпечатаните кашони с надпис „\*“ и фискален бон /касова бележка/ от 20.11.2020 г. за сумата от 342,87 лв. По този повод основателно е съобразено, че същият може да се използва като източник на данни, по отношение на въпросите от кого и какво е било предадено по делото, без да се отчитат като доказателство, изявленията на предаващия вещите, когато се е възползвал от правото си да не дава показания.

В тази насока са и показанията на свидетелите В. и М., затова че на 04.12.2020 г. в магазина се е явило същото лице, за да върне закупените по-рано вещи, при което за всички присъстващи е станало ясно, че тя е баба на установения в близост до входа подсъдим.

От значение за разкриване на обективната истина по случая е обстоятелството, че П. С. е носела в себе си и касовата бележка за извършената на 20.11.2020 г. в 20:38 ч. покупка на две кварцови печки „\*“, две парочистачки „\*“, както и киви 0,946 кг на обща стойност от 342,87 лв., за което в брой са били платени 400 лева, с ресто от 57,13 лв. От издадената от св. Г. касова бележка е видно, че при извършената на същата дата и час покупка от клиент – мъж, са били заплатени и изнесени, горепосочените вещи. Тези факти са изяснени и от приложения по делото видеозапис от охранителната камера на търговския обект, на който се вижда, че клиентът е мъж, с медицинска маска на лицето, изброените и закупени от него стоки, сред които четири пакетирани артикула, два от които с надпис на кутиите „\*“ на латиница, предаването на няколко банкноти на касиерката, получаването от него на ресто и това, че напуска обекта със стоките. Обстоятелството, че продадените на извършителя вещи, в резултат на прокараните в обращение парични знаци, впоследствие са се намирали във владението на подсъдимия, отново е косвено доказателство за неговата съпричастност към извършеното престъпление.

В тази връзка са и предоставените от св. В. на разследващите органи с протокол за доброволно предаване, като веществени доказателства - четири броя банкноти с номинал от по 100 лева и еднакъв сериен номер \*.

За изясняването на фактическата обстановка спомагат и иззетите от подсъдимия Я. с протокол за обиск по реда на НПК – два броя банкноти отново с номинал от по 100 лева и идентичен сериен номер \*, както и листче с ръкописен текст „дължина 14,1 см, ширина 7,9 см от холограмния стикер до края на банкнотата е 5 мм разстоянието. От другата страна е 6 мм /БНБ/ 100 лв.“

За установяване на обективната истина по случая спомага и предоставения с протокол за доброволно предаване от св. В. видеозапис на охранителната камера на търговския обект, предмет на извършения

впоследствие оглед на ВД и предявен на страните по време на съдебното следствие. Също и приобщеният по делото като писмено доказателство - акт за заприхождаване № 1029826192 на „\*“ ЕООД, затова че към 21.10.2020 г. в търговския обект на \* в гр. \*, ул. „\*“ са били налице само три артикула парочистачки „\*“.

От важно значение са и изготвените по делото съдебно-почеркова, съдебно-техническа и съдебно-психиатрична експертизи, които са изготвени от вещи лица, които имат нужната професионална компетентност в съответната научна област.

Правилно е преценено, че изготвената по делото СОЕ не установява обстоятелства със съставомерно значение, защото стойността на закупените с инкриминираните парични знаци стоки е изяснена от приложената по делото касова бележка и рестото, предадено срещу неистинските пари, а каква е пазарната стойност на тези вещи няма отношение към предмета на доказване във връзка с повдигнатото обвинение срещу подсъдимия.

Основателно е възприето възражението на подс. Я., че е налице разминаване между часовете, отразени във видеозаписа от охранителната камера на магазина и за издаване на касовата бележка за закупените с инкриминираните банкноти стоки. При възпроизвеждането на записа в съдебно заседание в присъствието на страните е установено, че часовете на записа, когато извършителят напуска магазина със стоките, предшестват часът на покупката им. Но това не би могло да доведе до заключение за недостоверност на тези доказателства, тъй като често на практика охранителните видеокамери не са с предварително сверени технически настройки за действителния час на проведеното заснемане. По този повод правилно е съобразено при съпоставянето на данните от двата доказателствени източника, че стоките като вид напълно съвпадат, т.е. безспорно се касае за един и същ случай. Логично е приет за достоверен часът на покупката, посочен в касовата бележка, до колкото същата е счетоводен документ, който удостоверява съответната счетоводна операция по вид, време, място и изхожда от информационна система на магазинна мрежа, ноторно известно, че е свързана с НАП. Но конкретният час на извършване на престъплението няма определящо доказателствено значение, доколкото от показанията на свидетелите Г. и В. става ясно, че извършителят се е явил на касата в пиков час след 19 ч., което съответства с времето, посочено и на двете веществени доказателства. А това, че се е случило в тъмната част на денонощието е видно и от самия видеозапис, когато извършителят напуска търговския обект със закупените стоки.

За установяването по безспорен начин на авторството на деянието, от съществено значение се явяват приобщените по делото веществени доказателства – предадените от П. С. касова бележка и 2 бр. ел. уреди; предоставените 4 бр. банкноти с номинал всяка от по 100 лв. с еднакъв сериен номер \* от клиента на магазина при закупуване на артикулите на обща стойност 342,87 лв. и 2 бр. банкноти отново с номинал от по 100 лв. със същия и еднакъв сериен номер \*, открити у подс. Я. при извършения му на

04.12.2020 г. обиск. Четири бр. банкноти са били приобщени по делото по надлежния процесуален ред, чрез протокол за доброволно предаване от управителя на търговския обект - св. В., а 2 бр. банкноти са били приобщени по делото, чрез изземване при извършения обиск на подс. Я., проведен при спазване на процесуалната форма и изискванията на НПК.

Във връзка с възраженията на подсъдимия Я. и на неговия защитник, аргументирано е съобразено, че съставеният протокол за обиск на подс. Я. е годен да приобщи изетите веществени доказателства по делото, тъй като отговаря на изискванията в чл.131 от НПК за провеждане на това действие по разследване. Безспорен факт по делото е това, че първоначално св. М. е започнал да изпълнява процедура по обиск на задържания Я. по реда на ЗМВР, което е видно от отразените в отделните протоколи часове. Тези действия са били извършени последователно, но не винаги това ги прави противозаконни по повод на твърдението на подсъдимия, че обискът е извършен на два пъти. В случая са били приложени последователно две процедури, които имат различни законови основания и цели. Действително при първоначалния обиск по ЗМВР не е било отразено в съставения протокол да са били открити 2 бр. банкноти от 100 лв. със сериен номер \*, но това не може да доведе до извода за липсата на подобни вещи у подсъдимия, ако това действие не е било проведено щателно. Още повече, след като самият подсъдим твърди в обясненията си, че към този момент в него се е намирала и друга вещ - второ листче с ръкописен текст, която не е била открита тогава от разследващите. Обстоятелствата, свързани с проведения обиск по ЗМВР, всъщност се изясняват от показанията на св. М.. Последният посочва, че двете банкноти са били открити у подсъдимия при проведения обиск по реда на ЗМВР, но реално не са били изети тогава, а веднага е било организирано изземване на същите по реда на НПК от разследващ орган в присъствието на поемни лица. С основание е отбелязано, че предшестването на проведения обиск по НПК от такъв по ЗМВР, не винаги води до опорочаване на втория по ред. Способът за събиране на доказателства е именно претърсването на лице по реда на НПК, като изготвеният протокол е одобрен впоследствие от съда. Очевидно, към този момент органите на реда не са подозирали за наличието на вещи от значение за разследването у подсъдимия. Такива са били установени от полицейските служители при задържането на лицето и проведения обиск по ЗМВР, поради което и те не са ги иззели, а са сигнализирали веднага разследващия орган, който е извършил действия по разследване като неотложен случай, какъвто е бил и налице. Свидетелят М. разказва, че описаните вещи в протокола за обиск по ЗМВР са били върнати на подсъдимия при освобождаването му, което сочи и за липсата на връзка и отношение на същите към предмета на разследване по наказателното производство. Установява се още от показанията на М., че във времето между двете действия до пристигането на разследващия орган подсъдимият не е бил оставян сам. Видно е също така, че в двата протокола възражения от участващите поемни лица или засегнатото от действията на полицията лице не са постъпили. По тези съображения съдът правилно е преценил, че възраженията на защитата и подсъдимия са неоснователни.

От важно значение за предмета на делото е обстоятелството, че при извършения обиск по реда на НПК от подсъдимия Я. са били иззети същите по вид банкноти, като тези прокарани в обращение по-рано. По делото е изготвена съдебно-техническа експертиза, която установява, че 6 бр. банкноти с номинал от по 100 лева се отличават от оригиналните банкноти по вид на хартията, начина на отпечатване, размери и защити. За всички процесни банкноти в заключението е посочено категорично, че са били отпечатани на един и същ цветен лазерен принтер.

А това, че банкнотите прокарани в обращение и тези открити у подсъдимия са еднакви по вид, както и са произведени, чрез идентичен лазерен принтер, на свой ред сочи за наличието на непосредствена връзка между подсъдимия и предмета на престъплението, като представлява косвено доказателство за авторството на инкриминираното деяние. За наличието на такава връзка сочи и обстоятелството, че една част от закупените с инкриминираните банкноти стоки – две печки „\*“ и касовата бележка са се намирали във владението на бабата на подсъдимия към 04.12.2020 г., като последната е била изчакана тогава от него пред магазина. По този начин към тази дата, освен със същите по вид 2 бр. банкноти, подсъдимият е разполагал и с касовата бележка за инкриминираната покупка и със стоки, придобити на 20.11.2020 г. от лицето, прокарало в обращение неистинските 4 бр. банкноти. Затова и правилно е преценено, че освен тези косвени доказателства, самоличността на автора на престъплението по общи белези се установява и от видеозаписа от охранителната камера, според който извършителят е един и е мъж, но тъй като същият е бил с маска на лицето, не е възможно да се извърши по надлежния ред лицево-идентификационно разпознаване, чрез експертиза.

На следващо място възниква и въпросът, дали по делото е доказано, че подсъдимият Я. е бил запознат преди да извърши инкриминираната покупка с обстоятелството, че използваните банкноти са подправени, респ. са неистински.

В тази връзка подс. Я. обяснява как, преди извършването на деянието, е продал свой велосипед за сумата от 1500 лева, за което са му предоставени част от инкриминираните банкноти, без да знае, че същите са подправени, като ги е използвал в магазина за покупка на вещите. Впоследствие разбрал, че банкнотите по 100 лева са неистински, поради което е изготвил и откритата впоследствие в него и иззета бележка за различието им с външните белези на истинските такива с намерението да ги предаде на БНБ. Твърди, че е на лице и втора подобна бележка, която не е била открита от разследващите, като е предоставил копие от нея по иницирираната от него предварителна проверка против действията на полицейските служители пред РП – Пловдив и фигурира в кориците на делото.

Горепосочената версия в обясненията на подсъдимия се лансира и пред въззивната инстанция, но напълно основателно е възприета като защитна и неподкрепена от останалите доказателства по делото.

На първо място, действително въпросните банкноти очевидно са

неистински най-малкото, поради еднакъв им сериен номер и видимата с просто око метална защитна лента на всяка от банкнотите „10 лева“, която не съответства на посочения номинал от 100 лева. Тези веществени доказателства са могли да заблудят някои лица само на пръв поглед, поради сходството във външните характеристики с истинските парични знаци – форма, цвят и някои надписи. В тази насока са и показанията на св. В., който ги описва като „лоша имитация“, способна да заблуди само по-неопитните лица. Такава е била и св. Г., за която това е бил първи работен ден, с оглед на пандемичната обстановка, е била с ръкавици, което не ѝ е позволявало да опипа хартията, липсвала е пред нея на касата и специална лампа – детектор за идентификация на фалшиви пари в магазина. Но подс. Я., според неговите твърдения, е разполагал с тези банкноти преди това от продажбата на хипотетичния велосипед, като е могъл да добие в спокойна обстановка представи за лошото качество на подправката, за да не ги използва впоследствие. В тази насока са и показанията на св. В. пред апелативния съд, че при запознаването му с видеозаписа от камерите след инцидента е констатирал, че лицето преди да използва подправените банкноти е обикаляло близо 1 час в магазина, като се е приближило до касата, когато касиерката е останала сама.

На второ място, при извършения обиск на подс. Я., освен двете банкноти от по 100 лева с еднакъв номер, в портфейла му е било открито и листче с ръкописен текст, описващ разликите във външните белези и разположение на холограмния стикер на неистинските спрямо истинските банкноти /стр. 38 от ДП/. Видно от заключението на съдебно-почерковата експертиза, ръкописният текст е изпълнен от подс. Я. /стр. 43 от ДП/, което впрочем не се отрича от него. Но дава основание за извода, че същият е бил много добре запознат с отликите във външните им белези, което за него е твърде значимо, за да го отбелязва в тази бележка към останалите две неистински банкноти със същия номинал, видими с просто око, че са фалшификати. Тъй като същите по вид банкноти са били прокарани от подс. Я. в обращение преди това на 20.11.2020 г., то очевидно наличието на подобно познание е съществувало у подсъдимия и по отношение на тях. В тази връзка не могат да се кредитират обясненията на подс. Я., че е съставил двете бележки /първата иззета при обиска и втората, за която твърди, че е останала в него, но не е била открита/, с цел да представи данните пред БНБ, за да им предаде неистинските парични знаци. Правилно е отбелязано, че за да направи това подс. Я. е разполагал с достатъчно време преди и след извършване на инкриминираното деяние, но не го е сторил. Това е видно от фактите, че престъплението е извършено на 20.11.2020 г., а подсъдимият и баба му се явяват в магазин \*, за да върнат вещите, закупени по-рано с неистински пари на 04.12.2020 г. с ясна цел да се получат за тях истински парични знаци. Ако подсъдимият е бил добросъвестен, както твърди в обясненията си, би могъл преди намесата на полицейските органи да предаде останалите подправени банкноти в БНБ, както и да върне закупените вещи в магазина, без да има подобни претенции и да се налага да използва своята баба. Версията, че имал преди това конфликт с охраната на друг магазин от

веригата \*, заради което е изпратил баба си да върне вещите, също не може да бъде възприета като основателна, а дори напротив, като насочена към прикриване на участието му в използването на подправените банкноти. Отделен е въпросът, че въпросното второ по ред листче, трудно може да бъде възприето за достоверно, че е съществувало към момента на извършения обиск на подсъдимия по ЗМВР и по НПК, за да се кредитира съдържането му. Ако това е било вярно, самият подсъдим би посочил в своя защита за наличието му след задържането и привличането му като обвиняем още на досъдебното производство, особено предвид уточненията, направени в листчето за отношението му към неистинските банкноти и намеренията му какво да направи с тях /л. 189 от НОХД № 129/22 г./. Тази теза на подсъдимия е изложена едва в края на съдебното следствие, което отново поражда съмнение, че въпросното второ листче е съществувало преди провеждането на обиска, както и да има отношение към обстоятелството, че едва впоследствие е разбрал за използваните подправени банкноти.

Поради тези причини от събраните по делото доказателства е направен и логичния извод, че подсъдимият преди да извърши деянието е имал ясно формирани представи за неистинността на инкриминираните банкноти, но ги е прокарал в обращение. Въпреки тези представи, той не е предал неистинските банкноти в БНБ, както твърди, че е възнамерявал да стори, а ги е разпространил в търговската мрежа, като и е решил да придобие истински парични знаци, съответстващи на стойността на част от придобитите по престъпен начин, ненужни стоки. В тази връзка е съобразена и трайната съдебна практика, че умисълът на дееца се обективира от действията му, а не от дадените обяснения по отношение на намеренията му за тях.

Обосновано е преценено, че възраженията на подсъдимия, за това че не бил подписал предоставения протокол за доброволно предаване на /стр. 190 от НОХД № 129/22 г./, нямат отношение към предмета на настоящото производство, за да се налага експертен анализ за установяване на лицата, участвали в неговото съставяне и подписване. Касае се за заверено и нечетливо копие от протокол, изхождащ от И. Н. Я., без в ръкописния текст да става ясно от коя дата, какви вещи и предмети са били предадени на служител от \* РУП – ОД на МВР - \*, не е посочено по кое производство са били предадени или да са видими положените подписи. При проследяване на приложените по досъдебното производство писмени материали, не се открива наличието на подобен протокол от името на подсъдимия, нито веществени доказателства, които биха могли да бъдат приобщени, извън тези иззети по делото.

Правилно са възприети като основателни, възраженията за некоректно посочена дата на извършения оглед на веществени доказателства, иззети при проведеното претърсване и изземване в дома на подсъдимия. Огледът на дрехите на подсъдимия, според протокола е извършен на дата 21.07.2020 г., което е преди инкриминираните събития /л. 65 от ДП/. Очевидно се касае за техническа грешка, тъй като в самия протокол е посочено, че негов предмет са дрехи, иззети на дата 04.12.2020 г., за което в кориците на делото има и изготвен протокол по реда на НПК. Така иззетите дрехи като веществени

доказателства, нямат особено доказателствено значение по делото, защото шапката и блузата на извършителя не се забелязват на видеозаписа на камерата в магазина, а анцуга /респ. панталона/, с който е бил обут няма отличителни белези, които да дадат възможност за сравнение. По отношение на маскировачното яке, с което е било облечено лицето има видимо визуално съвпадение, но не могат да се констатира на записа - марката на дрехата и дали има на левия ръкав емблема, която съществува, според протокола за оглед на ВД. Затова и тъй като тези веществени доказателства не могат да послужат за установяване на обективната истина по случая, съдът логично е счел, че не се налага да обсъжда процесуалната годност на протокола, чрез който са били приобщени, по повод възраженията на подсъдимия за неприсъствие на поемните лица при извършения оглед.

От изготвената по делото съдебно-психиатрична експертиза се установява, че подс. И. Я. не страда от психично заболяване, не се води на учет в ЦПЗ – \* и не е бил потребител на психиатрична и психологична помощ. Не страда от хроничен алкохолизъм или наркотична зависимост. Могъл е да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Психиатричното му състояние е позволявало да предвижда последиците от своите действия, като няма и отклонения от нормалното психично състояние, което да му пречи да участва в наказателното производство /л. 26 – 29 от ДП/.

Настоящият състав не прие за основателно възражението на подсъдимия, че окръжният съд е допуснал съществено процесуално нарушение при изготвянето на протокола от проведеното съдебно заседание на 07.07.2022 г., защото е бил съставен и подписан с електронни подписи със закъснение – на 18.07.2022 г. В случая са спазени процесуалните изисквания по отношение съдържанието в протокола на данните по чл.129, ал.1 и по чл.311, ал.1 от НПК, вкл. за дата и място на съдебните следствени действия – 07.07.2022 г. Съгласно разпоредбата на чл. 311, ал.2 от НПК /изм. ДВ бр. 110/2022 г./, същият следва да се изготви в ЕИСС, като се подписва с квалифициран електронен подпис. Тъй като се касае за съдебно заседание пред първоинстанционния съд, завършило с постановяване на присъда, протоколът се подписва не само от председателя и съдебния секретар, но и от съдебните заседатели досежно взетата мярка за неотклонение на подсъдимия /л. 237 - л. 249 от НОХД № 129/22 г./. Предвид приключването на делото след работно време и обема на протокола от съдебно заседание, очевидно неговото изготвяне е било забавено, защото трябва съдебните заседатели допълнително да се явят в съда и да положат съответния КЕП. Едва впоследствие протоколът се разпечатва и се полагат графично подписите на председателя, съдебните заседатели и съдебния секретар. В случая, очевидно подс. Я. е бил уведомен своевременно за изготвянето на съдебния протокол, тъй като се е възползвал от възможността по чл.312, ал.1 от НПК в 3-дневен срок да поиска поправки и допълнения в неговото съдържание. Окръжният съд, спазвайки изискванията на чл.312, ал.2 от НПК, е приел искането за допустимо /с описани причини, довели до забавено изготвяне на протокола, поради отсъствие на съдебен заседател/, като първоначално с разпореждане №

804/22.07.2022 г. на председателя на състава е отказано да се уважат исканията на подсъдимия, а впоследствие, с определение № 635/22.07.2022 г. от състава на съда в закрито заседание, е бил потвърден неговия отказ. Вярно е, че в постановените съдебни актове е объркана фамилията на подсъдимия, но тъй като изрично е посочен номера на делото и произнасяне по направените искания от същата страна, явно е допусната техническа грешка /л. 282 - 283 по НОХД № 129/22 г./. Затова и доводът на подсъдимия Я. за допуснато съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване реализирането на процесуалните му права се явява несъстоятелен.

Въз основа на гореизложеното, събраните допълнителни доказателства при разглеждането на делото пред въззивната инстанция не доведоха до промяна на възприетите от окръжния съд фактически обстоятелства относими към изясняване на случая и преценената съставомерност на инкриминираното деяние.

#### От правна страна.

При така възприетата за установена по несъмнен и безспорен начин фактическа обстановка, законосъобразно окръжният съд е приел, че подсъдимият И. Я. е осъществил от обективна и субективна страна престъпление по чл. 244, ал.1 от НК, понеже на 20.11.2020 г. в гр. \* е прокарал в обращение подправени парични знаци – 4 бр. неистински банкноти с номинал от 100 лева и сериен № \*, като е знаел, че са подправени.

И това е така, защото от доказателствата по делото е изяснено по категоричен начин, че подс. Я. на горепосочените дата и място е извършил действия на разпространяване на неистински парични знаци, чрез извършване на плащане с тях в търговски обект, закупувайки определени стоки. Той е прокарал в търговския оборот предмета на престъплението, състоящ се от 4 броя неистински банкноти с номинал от по 100 лева и еднакъв сериен № \*. Извършено е с действие, при което подсъдимият е преустановил своята фактическа власт върху предмета на престъплението, а същата е преминала в дружеството, стопанисващо търговския обект. Престъплението е резултатно и е довършено, тъй като е настъпил предвиденият резултат - подправените парични знаци са получени от друго лице, в случая касиера – св. Г., във връзка със закупуването на съответните стоки.

Безспорно, субект на това престъпление може да бъде всяко наказателно отговорно лице, какъвто е подсъдимият, съгласно заключението на изготвената по делото СПЕ.

Той е извършил престъплението при пряк умисъл, като е съзнавал неистинността на намиралите се у него парични знаци. Установени са фактите, разкриващи обективното му знание за вида на банкнотите и постигнато намерение да прокара в обращение парични знаци, с които разполагал, като е бил запознат, че са подправени. По този начин, подсъдимият Я. е съзнавал обществената опасност на разпространението на неистинските банкноти, чрез извършване на плащане с тях, като е предвиждал, че по този начин се засягат обществените отношения, охраняващи паричната система в страната, но въпреки това е желал



настъпването на този резултат.

Правилно е отбелязано, че мотивите на подс.Я. за извършване на престъплението надхвърлят съставомерния умисъл да бъдат разпространени неистински парични знаци. Чрез своите действия, той е възнамерявал да се сдобие със стоки, за които на практика не е платил, тъй като неистинските парични знаци не представляват годно платежно средство.

Затова и намеренията на подсъдимия са били по този начин да се облагодетелства по незаконен начин, което сочи и за по-високата обществена опасност на стореното от него. Той е разпространил неистинските банкноти, заплащайки с тях на касата на магазина взетите стоки, но същевременно с това е възбудил заблуждение у касиера, че предоставените банкноти са истински, с което е причинил на търговския обект имуществена вреда в размер на 400 лв. Вярно е, че по този начин се разкриват характеристиките и на друго престъпление - по чл. 209 от НК /с оглед на цитираното Р № 60 от 26.03.2021 г. по н. д. № 83/2021 г., I н.о. на ВКС/, но от прокурора не е повдигнато подобно обвинение и така установените по делото фактически обстоятелства могат да бъдат съобразявани от съда единствено при преценката на обществената опасност на деянието и дееца при индивидуализация на наказанието.

#### По отношение на наказанието.

За извършеното от подсъдимия И. Я. престъпление по чл.244, ал.1 от НК е предвидено наказание „Лишаване от свобода“ от 2 до 8 години.

При определяне вида и размера на наказанието по повод на извършеното от подсъдимия престъпление, окръжният съд се е ръководил от изискванията на чл. 36 от НК относно целите на генералната и лична превенция, както и визираните такива в чл. 54 от НК при неговата индивидуализация, свързани със степента на обществена опасност на деянието и на дееца, подбудите за извършването му, както и другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства.

Безспорни смекчаващи обстоятелства се явяват чистото съдебно минало на дееца, лошото качество на извършената подправка на инкриминираните банкноти, позволяваща различаването на неистинността им без специални знания, както и общата им стойност - под размера на предвидената минимална работна заплата към момента на деянието. В тази категория попада и фактът, че престъплението е било улеснено донякъде от неопитността и невниманието на св. Г., която не е различила видимо неистинските банкноти.

Основателно са преценени като отегчаващи отговорността обстоятелства противоправните действия на подс. Я., които не са обхванати от състава на престъплението по повдигнатото обвинение. Те са свързани с нанесената на 20.11.2020 г. имуществена вреда на търговския обект, в който фалшивите пари са били разпространени, последващата му дейтелност на 04.12.2020 г., когато чрез съдействието на свой роднина е опитал да върне в магазина част от придобитите по направомерен начин вещи, отново с цел

облагодетелстване. Отегчаващо обстоятелство е и това, че впоследствие в него са открити още две неистински банкноти от същия вид, като тези включени в предмета на престъплението. И всичко това логично е взето предвид от окръжния съд, че сочи за по-трайно проявени във времето престъпни нагласи и упоритост от страна на дееца, с оглед на личната му обществена опасност.

Въпреки очевидния превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, последните не могат да бъдат преценени като цяло за многобройни, нито някое от тях се явява изключително по своя характер, така че с оглед разпоредбата на чл.55 от НК да налагат извод за това, че при тяхното наличие и най-лекото, предвидено в закона наказание да се явява несъразмерно тежко така, както се сочи в алтернативното искане на подсъдимия в подадената въззивна жалба.

Основателно е съобразено, с оглед спецификата на настоящия случай, че при наличния превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, спрямо подсъдимия следва да се определи наказание при условията на чл.54 от НК, над предвидения минимален законов размер.

В тази връзка, настоящият състав счита, че прецененото от окръжния съд спрямо подс. И. Я. наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 2 години и 8 месеца е напълно справедливо, защото дава възможност да се окаже нужното възпиращо и превъзпитателно въздействие спрямо него и другите неустойчиви членове на обществото, с оглед пълното изпълнение на целите по чл. 36 от НК.

Безспорно са налице и материалните предпоставки на чл.66, ал.1 от НК, тъй като определеното наказание лишаване от свобода е до 3 години, деецът не е осъждан, както и за пълното постигане на целите на наказанието и най-вече за поправянето на подсъдимия, не е наложително същият да го изтърпява ефективно. В този смисъл правилно е отложено изтърпяването на така наложеното на подсъдимия Я. наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 8 месеца с изпитателен срок от 4 години, считано от влизане на присъдата в сила.

Законосъобразно е приложена разпоредбата на чл.59, ал.2, вр. ал.1, т.1 от НК като е приспаднато от така наложеното на подсъдимия Я. наказание лишаване от свобода, времето през което е бил задържан по ЗМВР на 04.12.2020 г. и по чл.62, ал.2 от НПК, считано от 05.12. до 08.12.2020 г.

Правилно, на основание чл.53, ал.2, б.„а“ от НК предметът на престъплението, състоящ се от 4 бр. неистински банкноти с номинал от по 100 лева и сериен № \*, както и 2 бр. от същия вид и номер, открити у подсъдимия, следва да се отнемат в полза на държавата и да бъдат унищожени.

Веществените доказателства - 2 бр. парочистачки „\*“ ще следва да се върнат на юридическото лице, на което принадлежат, чрез управителя на търговски обект \*, гр. \*, ул. „\*“ № 3.

Иззетите при извършеното на 04.12.2020 г. претърсване и изземване

веществени доказателства – 1 бр. яке; 1 бр. шапка; 1 бр. блуза; 1 бр. анцуг и 2 бр. тетрадки, намиращи се на съхранение при домакина на отдел \* при ОДМВР – \*, трябва да се върнат на собственика им – подсъдимия Я., след влизане на присъдата в сила.

Веществените доказателства – 1 бр. флаш памет със записи на видеокамера и 1 бр. ръкописна бележка, иззета от подсъдимия Я. на 04.12.2020 г., следва да останат приложени по делото.

Тъй като подс. И. Я. е бил признат за виновен по повдигнатото му обвинение, същият е осъден да заплати направените по досъдебното производство разноски в полза на държавата и по сметка на ОД на МВР –\* в размер на 480,60 лева.

Окръжният съд е пропуснал да се произнесе по направените на съдебното следствие разноски за изслушване заключенията на изготвените на досъдебното производство: съдебно-почеркова, съдебно-техническа, съдебно-оценъчна и съдебно-психиатрична експертизи от общо 80 лева, което няма пречка да бъде направено от настоящата въззивна инстанция. Затова и признатият за виновен подсъдим И. Я., трябва на основание чл. 189, ал.3 от НПК да бъде осъден да ги заплати допълнително в полза на бюджета на Съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Пловдив. По време на въззивното производство няма направени разноски.

С оглед на гореизложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че следва да се потвърди изцяло постановената първоинстанционна присъда, а жалбата на подсъдимия И. Я., да се остави без уважение.

При извършената цялостна служебна проверка на обжалваната присъда, въззивната съдебна инстанция не установи наличието на съществени и неотстраними процесуални нарушения.

Водим от горното и на основание чл.338 от НПК, Апелативният съд,

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** Присъда № 43/07.07.2022 г. по НОХД № 129/2022 г. по описа на Пловдивския окръжен съд.

**ОСЪЖДА** подсъдимия И. Н. Я., със снета по делото самоличност, на основание чл. 189, ал.3 от НПК, да заплати допълнително и направените съдебни разноски за общата сума от 80 лева, в полза бюджета на Съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Пловдив.

**РЕШЕНИЕТО** не е окончателно и подлежи на обжалване или протест в 15-дневен срок от съобщаването пред ВКС.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_